

Ο **Κώστας Τουλγαρίδης**, απερχόμενο μέλος της **Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ**, εκλεγμένος με τις **Παρεμβάσεις**, τοποθετείται στο **38ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ**.

Δείτε στο βίντεο που ακολουθεί, την κριτική που ασκεί στην ΑΔΕΔΥ και στις παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΔΗ.ΣΥ.Π., Ενωτική Αγωνιστική Εκκίνηση (ΣΥΡΙΖΑ), Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή, ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) καθώς και την πρόταση των Παρεμβάσεων για το εργατικό κίνημα.

Ο Κώστας Τουλγαρίδης ξεκίνησε την τοποθέτησή του λέγοντας:

«Ζούμε την πιο βάρβαρη επίθεση σε όλα τα επίπεδα της ζωής, και το ερώτημα που μπαίνει, είναι το αν θα απαντήσουμε σήμερα στους εργαζόμενους, γιατί συμβαίνει αυτό; Ποιες είναι οι αιτίες; Είναι μια αντικειμενική κατάσταση; Είναι κάτι προσωρινό και θά 'ρθουν καλύτερες μέρες; Μπορεί να ανακάμψει το πράγμα, και πώς; [...]

»Αποδεικνύεται ότι το σύνολο των μέτρων σε παγκόσμιο επίπεδο, έχει στόχο τη μείωση του μισθολογικού κόστους. Αυτό είναι το κέντρο, η καρδιά, η κινητήριος δύναμη όλων των αλλαγών που αυτή τη στιγμή ζούμε και φέρνουν σ' αυτό το επίπεδο την κατάσταση της τάξης και των εργαζόμενων. Τι μας λένε με άλλα λόγια; Μας λένε ότι η καπιταλιστική επίθεση, η προσπάθεια του συστήματος να ξεπεράσει την κρίση του, κάνει πιο αρπακτικό από ποτέ, πιο καταστροφικό από ποτέ, τον καπιταλισμό, αυτό το σύστημα που έχει φάει τα ψωμιά του, που μόνο καταστροφή μπορεί να εγγυηθεί για να εξασφαλίσει την ανάπτυξη της κερδοφορίας. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο, έχουμε την τεράστια επίθεση στην εργασία και τη Φύση, έχουμε τους ανταγωνισμούς που γεννάνε πόλεμο και κοινωνικό πόλεμο. Γι' αυτό, αυτό που συμβαίνει σήμερα στο Δημόσια και σε όλη την ελληνική κοινωνία, είναι η κλοπή της δημόσιας περιουσίας, είναι η καταλήστευση των αποθεματικών, είναι η επιχειρηματοποίηση κάθε λειτουργίας του κράτους για την εξασφάλιση της κερδοφορίας, είναι οι ιδιωτικοποιήσεις, είναι το ξεπούλημα των δημόσιων δομών και η μετατροπή των αγαθών σε κερδοφορία για τα ιδιωτικά κέρδη. Και αυτό είναι παγκόσμια κατεύθυνση.»

»Είναι κοινή γραμμή στην περίφημη Ευρώπη, και είναι κοινή γραμμή σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Αυτό, για να μπορέσει να επιτευχθεί, δένεται με χίλιους τρόπους με το επιτελείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μνημόνια, τις Επιτροπείες, το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Δένεται με τους διάφορους οργανισμούς, ΝΑΤΟ, ΟΟΣΑ κλπ που δένουν χειροπόδαρα τη ζωή των λαών, των ανθρώπων, για να εξασφαλίζουν ακριβώς αυτή τη γενική κατεύθυνση.

Δεν φτάνει όμως μόνο η οικονομική πλευρά και η επίθεση. Επειδή βλέπουν τι κοινωνική καταστροφή φέρνουν, επιστρατεύουν μαζί καταστολή, τρομοκρατία, δολοφονικό κράτος. Και αυτή είναι κεντρική επιλογή, και όχι αστοχία των ανεκπαίδευτων. Γιατί, την ίδια μέρα με τη δολοφονία του δεκαεξάχρονου, έχουμε την κυβέρνηση να ανακοινώνει 600 ευρώ επίδομα για να τους πει «Μπράβο! Εσείς είσαστε το κράτος», στη δολοφονική συμπεριφορά της αστυνομίας.

Έχουμε τη δικαστική εξουσία να επιστρατεύεται με τις απεργίες, όλες, να βγαίνουν παράνομες αλλά και με δίκες σε αγωνιστές. Εδώ μέσα, υπάρχει ο συνάδελφός μας, ο σύντροφος, ο Ηλίας ο Σμήλιος, ο οποίος στις 9 του μήνα, την Παρασκευή, έχει δικαστήριο για τους πλειστηριασμούς, και η ΑΔΕΔΥ δεν έχει βγάλει ακόμα ψήφισμα συμπαράστασης σε αυτόν. Είναι το τρίτο, τέταρτο, πέμπτο –έχουμε χάσει το λογαριασμό– δικαστήριο που εκκρεμεί στην πλάτη του. Αυτό το υποδειγματικό παράδειγμα αγώνων ενάντια στους πλειστηριασμούς ήταν που κλόνησε την πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που τώρα φέρνουν τα μούτρα τους και θέλουν να έρθουν στις συγκεντρώσεις για τους πλειστηριασμούς και δεν ντρέπονται. Ήταν αυτοί που θεσμοθέτησαν τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς και έκαναν αυτή την αγωνιστική δραστηριότητα ιδιώνυμο, για να σέρνουν τους αγωνιστές στα δικαστήρια. Κάποιοι άλλοι, εσχάτως ανακαλύπτουν το κίνημα των πλειστηριασμών, και μιλάνε εξ ονόματός του.

»Πώς όμως επιβάλλουν αυτή την πολιτική; Ο νόμος Χατζηδάκη, εκτός από την οικονομική του πλευρά, στοχεύει την λειτουργία των σωματείων. Να μπει στο γύψο κάθε δυνατότητα οργάνωσης κέντρου αγώνα ανατροπής απέναντι σ' αυτή την πολιτική. Να μην υπάρχει αντίπαλος, να μην μπορεί να υπάρξει μαζική αμφισβήτηση αυτής της πολιτικής. Καθώς αυτή είναι τέτοια κεντρική επιλογή, το γεγονός ότι η αντιπολίτευση, στην ουσία, στηρίζει αυτή την πολιτική, κάνει ακόμα πιο επιθετική αυτή την κυβέρνηση, που όλοι λέμε ότι δεν έχει προηγούμενο στην επιθετικότητά της. Όλο το αστικό σύστημα, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ακροδεξιά, στηρίζει αυτή την πολιτική. Έτσι, η κυβέρνηση νιώθει ότι δεν έχει αντίπαλο. Και νιώθει ότι και το συνδικαλιστικό κίνημα το έχει βάλει στην τσέπη. Αισθάνεται ότι δεν κινδυνεύει από το συνδικαλιστικό κίνημα.

Πραγματικά, ποια είναι η εικόνα της ΑΔΕΔΥ, που συζητάμε εδώ τον απολογισμό των τριών χρόνων; Είναι το συνδικάτο που οργάνωσε τους αγώνες, έβαλε αυτές τις πλευρές και αποκάλυψε στους εργαζομένους τι πραγματικά συμβαίνει, και οργανώνει τον αγώνα για την ανατροπή αυτής της κατάστασης; Ή είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα που θα διασφαλίζει και θα δίνει το μήνυμα στην άρχουσα τάξη και στις κυβερνήσεις της ότι δεν θα κινηθεί φύλλο σε μια πραγματική κατεύθυνση ανατροπής;»

Ακολούθησε συγκεκριμένη κριτική στις συνδικαλιστικές παρατάξεις, καθώς και η πρόταση των Παρεμβάσεων για το εργατικό κίνημα, όπως μπορείτε να ακούσετε στο βίντεο από το 8:50' και έπειτα.

